

अप्रकीर्णं दानं शुचिं नित्यमतद्रितं । आस्तिकं श्रद्धधानञ्च वर्जयन्ति सदा यदाः ।

इत्येष ते ग्रहादेशो मानुषाणां प्रकीर्तितः । न स्पृशन्ति यदा भक्तान् नरान् देवं महेश्वरं ।

इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्वणि मार्कण्डेयसमाख्यापर्वणि मनुष्यग्रहकथने एकोनविंशदधिकद्विंशतोऽध्यायः ॥ २२८ ॥

॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ यदा स्कन्देन मातृणां मेवमेतत् प्रियं कृतं । तथैनमब्रवीत् स्वाहा मम पुत्रस्त्वमौरसः ।

इच्छाम्यहं त्वया दत्तां प्रीतिं परमदुर्लभां । तामब्रवीत्ततः स्कन्दः प्रीतिमिच्छसि कीदृशीं । १४५१५

॥ स्वाहोवाह ॥ दत्तस्याहं प्रिया कन्या स्वाहा नाम महाभुज । बाल्यात् प्रभृति नित्यञ्च जातुकामा ऊताशने ।

न स मां कामिनीं पुत्र सम्यग्जानाति पावकः । इच्छामि शाश्वतं वासं वसुं पुत्र सहाग्निना ।

॥ स्कन्द उवाच ॥ हयं कथञ्च यत्किञ्चिद्विजानां मन्त्रसंस्तुतं । होयन्त्यग्नौ सदा देवि स्वाहेत्युक्ता समुद्धृतं ।

अद्य प्रभृति दास्यन्ति सुवृत्ताः सत्पथे स्थिताः । एवमग्निस्त्वया सार्द्धं सदा वत्स्यति शोभने ।

॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ एवमुक्ता ततः स्वाहा तुष्टा स्कन्देन पूजिता । पावकेन समायुक्ता भर्त्रा स्कन्दमपूजयत् । १४५२०

ततो ब्रह्मा महासेनं प्रजापतिरथाब्रवीत् । अभिगच्छ महादेवं पितरं त्रिपुरार्दनं ।

रुद्रेणाग्निं समाविश्य स्वाहामाविश्य चोमया । हितार्थं सर्वलोकानां जातस्त्वमपराजितः ।

उमायोन्याञ्च रुद्रेण शुक्रं सितं महात्मना । अस्मिन् गिरौ निपतितं मिञ्जिकामिञ्जिकं यतः ।

सम्भूतं लोहितोदे तु शुक्रशेषमवापतत् । सूर्यरश्मिषु चाप्यन्यदन्यचैवापतद्भुवि ।

आसक्तमन्यदृक्षेणु तदेवं पञ्चधाऽपतत् । तत्र ते विविधाकारा गणा ज्ञेया मनोषिभिः । १४५२५

तव पारिषदा घोरा य एते पिशिताग्निनः । एवमस्त्विति चाप्युक्ता महासेनो महेश्वरं ।

अपूजयदमेयात्मा पितरं पितृवत्सलः ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ अर्कपुष्पैस्तु ते पञ्च गणाः पूज्या धनार्थिभिः ।

व्याधिप्रशमनार्थञ्च तेषां पूजां समाचरेत् । मिञ्जिकामिञ्जिकश्चैव मिथुनं रुद्रसम्भवं ।

नमस्कार्यं सदैवेह बालानां हितमिच्छता । स्त्रियो मानुषमासादा वृद्धिका नाम नामतः ।

वृक्षेषु जातास्ता देव्यो नमस्कार्याः प्रजार्थिभिः । एवमेते पिशाचानामसङ्ख्येयगणाः स्मृताः । १४५३०

घण्टायाः सपताकायाः शृणु मे सम्भवं नृप । रौरवतस्य घण्टे द्वैजयन्त्याविति श्रुते ।

गुहस्य ते स्वयं दत्ते शक्रेणानाथ्य धीमता । एका तत्र विशाखस्य घण्टा स्कन्दस्य चापरा ।

पताका कार्तिकेयस्य विशाखस्य च लोहिता । यानि क्रीडनकान्यस्य देवैर्दत्तानि वै तदा ।

तैरेव रमते देवो महासेनो महाबलः । स संवृतः पिशाचानां गणैर्देवगणैस्तथा ।

शुशुभे काञ्चने शैले दीप्यमानः श्रिया वृतः । तेन वीरेण शुशुभे स शैलः शुभकाननः । १४५३५

आदित्येनेवांशुमता मन्दरश्चारुस्कन्दरः । सन्तानकवनैः फुल्लैः करवोरवनैरपि ।

पारिजातवनैश्चैव जवाशोकवनैस्तथा । कदम्बतरुषण्डैश्च दिव्यैर्मृगगणैरपि ।

दिव्यैः पक्षिगणैश्चैव शुशुभे श्वेतपर्वतः । तत्र देवगणाः सर्वे सर्वे देवर्षयस्तथा ।

मेघतट्यरवाश्चैव क्षुब्धोदधिसमस्वनाः । तत्र दिव्याश्च गन्धर्व्या नृत्यन्तेऽप्सरसस्तदा ।

इष्टानां तत्र भूतानां श्रूयते निन्दो महान् । एवं सेन्द्रं जगत्सर्वं श्वेतपर्वतसंस्थितं । १४५४०